

» Η ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΔΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ

Τα μηνύματα που αναδύονται στο πλαίσιο του φεστιβάλ Εκοφίλμς

Προχθές, Παρασκευή 25 Ιουνίου, το πρωί, η κριτική επιτροπή μεσαίου μήκους αλλά και δημιουργοί ταινιών συγκεντρώθηκαν σε μία επεισοδιακή συζήτηση με δημοσιογράφους αλλά και κοινό στον δροσερό πεζόδρομο έξω από το «Ρόδον». Η συζήτηση κινήθηκε σε πολλά επίπεδα με επίκεντρο την λειτουργία του δημόσιου χώρου και τη σχέση της τοπικής αυτοδιοίκησης με τον πολιτισμό. Την αφορμή φυσικά έδωσε η παρουσία των συντελεστών της ταινίας «Κυψέλη», Άγγελος Κοβότσος, Γιώργος Πουλίδης και Άννα Αντωνοπούλου. Μία ταινία που έγινε από ερασιτέχνες ντοκιμαντέριστες και καταγράφει τη ζωή των κατοίκων της Κυψέλης. Πρόκειται άλλωστε για την πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή της Ελλάδας...

Η συζήτηση ξεκίνησε με τον σκηνοθέτη Δημήτρη Ινδαρέ ο οποίος μας υπενθύμισε ότι «έχει έρθει ο καιρός της δράσης».

«Η συντριπτική πλειοψηφία των θεμάτων και των ζητημάτων που αντιμετωπίζουν τόσο ευφάνταστα και τόσο καιρικοί οι συνάδελφοί μας στην Ασία, στη Λατινική Αμερική, στην Ευρώπη είναι θέματα που υπάρχουν δίπλα μας, μπροστά μας. Ζητήματα επιβίωσης περιβαλλοντικά και πολιτισμικά είναι τα μέτωπα στα οποία καλούμαστε σαν κοινωνία και σαν άτομα ν' αναμετρηθούμε στην πραγματικότητα που μας συνέχει, και τα οποία σπάνια, οι Έλληνες κινηματογραφιστές τα αντιμετωπίζουμε κατά μέτωπο, το πολύ-πολύ να τα φωτίζουμε ως φόντο...» είχε αναφέρει χαρακτηριστικά.

Σχολιάζοντας τη σημερινή κατάσταση στην Ελλάδα συνέχισε: «Έχει έρθει ο καιρός της δράσης, η προβληματική παιδεία και ειδικά η ανύπαρκτη κινηματογραφική, δε γίνεται πια να στέκεται σαν άλλοθι για την απουσία αξιολογής κινηματογραφικής αντίληψης και σκέψης».

Ο Οδυσσεάς Σγουρός, αρχιτέκτονας, έκανε ένα μικρό απολογισμό των ημερών: «Στο Φεστιβάλ είδαμε εξαιρετικά δείγματα ενός κινηματογράφου που οδηγεί στην αφύπνιση. Είναι εκπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο αποτυπώνεται πολυεπίπεδα αυτή η αφύπνιση που υπάρχει καταχωρημένη στις συνειδήσεις των ανθρώπων. Αυτό είναι πολύ παρήγορο».

Ο Χρήστος Ζούρας, οικονομολόγος, μέλος της επιτροπής είπε ότι είδε ταινίες που τον έκαναν «να αντιληφθεί μια συμπυκνωμένη και διαφορετική διάσταση της πραγματικότητας. Και το περιβάλλον δεν θα μπορούσε να είναι αποκομμένο από αυτήν».

Η συζήτηση μπροστά από το «Ρόδον» διακόπτεται όταν ο σύμβουλος του Δημάρχου Κυριάκος Αρχοντάκης στο πέραςμά του μπροστά από τον πεζόδρομο παρεμβαίνει απρόσμενα στη συζήτηση. Έτσι, δίνεται το έναυσμα ώστε να ξεκινήσει μια συζήτηση για τη σχέση τοπικής αυτοδιοίκησης, πολιτισμού και ειδικότερα της τέχνης του κινηματογράφου. Τον λόγο παίρνουν οι συντελεστές της ταινίας «Κυψέλη» που όπως αναφέρουν χαρακτηριστικά: «Πολλές φορές μας λένε "καλά, εδώ έχουμε να φτιάξουμε πλατείες, δρόμους...θα κάνουμε σινεμά"». Εάν ένας δήμος έχει τη διάθεση να στηρίζει τον πολιτισμό θα τον στηρίζει, το κόστος άλλωστε είναι μικρό σε σχέση με τα οφέλη. Χρειάζεται να έχεις ένα μικρό όραμα για να ξεκινήσεις μία τέτοια δράση». Απόδειξη το ότι έχουν ήδη καταφέρει να δημιουργήσουν ντοκιμαντέρ για την περιοχή Μεταξουργείο (η οποία μάλιστα βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Δράμας) ενώ στα σκαριά βρίσκεται η Ακαδημία Πλάτωνος: «Αρχίσαμε επιτέλους ν'ακουγόμαστε»...

Η συνομιλία σκηνοθετών και δημοσιογράφων προχωράει δημιουργικά και ενώ το Ecofilms χαρακτηρίζεται από το δημοσιογράφο Γιάννη Σχιζα ως «ετήσιο ηλεκτροσόκ κουλτούρας», ο κ. Αρχοντάκης παρεμβαίνει για να κάνει το δικό του σχόλιο για τη διοργάνωση: «Παρακολουθώ το φεστιβάλ κάθε βράδυ. Εδώ δημιουργείται μια κρίσιμη μάζα. Αυτή η κρίσιμη μάζα είναι μια αναγκαία συνθήκη για να μπορεί να δημιουργείται αυτή η κοινωνική όσμωση. Μέσα σε μια κοινωνία αυτή η ομάδα πρέπει να διατηρήσει την αποφασιστικότητα της και όλα τα ουτοπικά χαρακτηριστικά της».

«Στο Ecofilms διατρέχει τον κίνδυνο να κοιμηθείς θεατής έστω και ενεργός και να ξυπνήσεις σκηνοθέτης ή έστω με την έντονη επιθυμία να γίνεις, ακριβώς γιατί έχει αυτή την μαγική ικανότητα να σου ανοίγει τα μάτια και να στα διατηρεί ορθάνοιχτα» συμπληρώνει ο δημοσιογράφος και σκηνοθέτης Γιάννης Καραμπήτσος.

Ο νεαρός animator Βασίλης Τάνος ο οποίος συμμετείχε με την ταινία κινουμένων σχεδίων «Με την Πρώτη Ματιά» που αφορά στη ρομαντική ιστορία δύο μικρών ηρώων είπε ότι η ταινία ξεκίνησε από μία οικολογική ιδέα: «Θα ήταν ένας διαγωνισμός για το ποιος έχει το πιο φωτεινό διαμέρισμα, με αποτέλεσμα να γίνει black out και έτσι να μεταδοθεί το μήνυμα των συνεπειών της υπερκατανάλωσης ρεύματος». Τέλος, ανέφερε ότι η εμπειρία του στο Ecofilms τον έκανε να κυκλοφορεί «με ένα μόνιμο χαμόγελο στα χείλη»...

